

Iz tega sledi, da obtežilnih okoliščin, navedenih v § 343. kaz. z.: »po dolgotrajnosti časa, v katerem je izvrševal nedopustno opravilo, in po velikosti škode, ki jo je s tem napravil« ni prištevati imenoma navedenim obtežilnim okoliščinam. Če zakon določa, da je uporabiti hudi zapor pri takih okoliščinah, je to zgolj navodilo za sodnika, kaj naj upošteva pri izbiri kazenske vrste. Presoja o trajanju obrata in o velikosti škode ne spada k odmerjanju kazni po sodniku; kazenski postavek § 343. kaz. zak. je torej enoten.

To, da je v § 343. kaz. zak. določen na voljo navadni ali hudi zapor od 1 do 6 mesecev in se razlikuje po vrsti kazni, ni nič drugače kakor v slučaju razlikovanja po trpežu kazni (kakor n. pr. v § 178 kaz. zak.) ali po vrsti in trpežu (kakor v primeru pregreška o obrezvspešenju prisilnih izvršil po § 2. zakona z dne 25. maja 1883, št. 78 drž. zak.).

Pravno pomotno in zoper določbo § 532. kaz. zak. je bilo, da se je uporabila doba zastaranja treh mesecev mesto enega leta.

R—i.

Kazenske drobtinice.

(Nekateri slučajji iz prakse.)

1. Pomen odpustčanja pri javnih deliktih osobito pri prestopku po § 331. kaz. zak. za zlaščanje kazni v zmislu § 410. kaz. pr. r.

Po § 331. kaz. zak. je kaznovati kršitev državnega reda po javnem organu, ki se pri svojih službenih opravkih ni korektno vedel. Vedenje javnega organa, ki koga dejansko žali v javni službi, tvori kaznivo dejanje. Namen te določbe ni ščititi čast in integriteto vsled postopanja javnega organa žaljenega. Vsled tega more odpustčanje žaljenega le tedaj olajšalno učinkovati na odmero kazni, če se je v konkretnem slučaju ravno zaradi obtežilnega postopanja javnega organa napram žaljeni osebi kazen strožje odmerila.

2. Zakon z dne 20. julija 1912 št. 142 drž. zak. ne izključuje vzklicnih izvodov, ki so se podali na zapisnik.

Pred zakonom z dne 20. julija 1912 št. 142 drž. zak. razlagalo se je besedilo § 294. odst. 2. kaz. pr. r. kljub besedi »vloži« splošno

tako, da je dovoljeno vzklicni izvod podati na zapisnik. Pri pomembnosti, katero ima po novem zakonu izvod brez navedbe razlogov priglašenega vzklica, pomenila bi razlaga, da zabranjuje novo besedilo podati izvod vzklica na zapisnik, utesnitev pravnega pomočka. Obsojeni bi imel v kazenskem postopanju neugodnejši položaj kakor v civilnopravnem postopanju. Pa tudi novo besedilo ne sili k taki razlagi, kajti novi § 294. se utegne in sicer neprisiljeno razlagati tako, da ureja le predpogoje za novo kontradiktorično postopanje t. j. vlaganje vzklicnega izvoda v dveh izdatkih.

3. Protizvod vzklica v kazenskem postopanju radi prestopkov po zakonu z dne 20. julija 1912 št. 142 drž. zak. ni dopusten.

Zakon z dne 20. julija 1912 št. 142 drž. zak. ustanavlja le protizvod vzklica v postopanju zaradi hudodelstev in pregreškov. Predpis § 447. kaz. pr. r. zabranjuje razširjenje te nove določbe na postopanje zaradi prestopkov, ker je vzklicno postopanje za prestopke glede na temeljne razlike posebej urejeno.

4. Vabilo za nastop kazni zaradi prestopka obsojene osebe, ki biva v inozemstvu.

V inozemstvu bivajočo osebo ni vabiti pod pretnjo prisilne privedbe za slučaj, da ne bi kazen pravočasno nastopila. Ne glede na to, da bi se inozemska oblast, katero se zaprosi za dostavitev vabila, utegnila nad pretnjo spodtikati, bilo bi neumestno, napram obsojencu žugati s silo, ki je ni moč uresničiti. Kot prisilno sredstvo pride v poštev le privedba za slučaj zasačenja v tozemstvu. Edino to bi bilo zažugati v vabilu.

Dr. E. E.

Književna poročila.

Die Protokolle des Verfassungsausschusses über die Grundrechte. Ein Beitrag zur Geschichte des österreichischen Reichstags vom Jahre 1848 von Dr. Alfred Fischel. Herausgegeben von der Gesellschaft für neuere Geschichte. Österreichs. Wien und Leipzig 1912. XXVI + 200 str.

Dne 1. avgusta 1848 je izvolil ustavodajalni državni zbor po zgledu frankobrodkega parlamenta ustavni odsek. Le-ta je 3. avgusta izbral dva pod-